

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 29. oktobra 2024. godine
Ref. br: RK 2573/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI29/24

Podnosilac

Gulten Kulak, Semsettin Krusa, Ali Mercan, Yasar Mercan i Adile Mercan

Zahtev za ocenu ustavnosti presude [CPP. 3/2021] Vrhovnog suda od 30. septembra 2021. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sutkinja
Bajram Ljatifi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sutkinja
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija i
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

- Zahtev je podnet od strane Gulten Kulak, Semsettin Krusa, Ali Mercan, iz Prizrena, i Yasar Mercan i Adile Mercan, sa prebivalištem u Ankari, Republika Turska, koje zastupa Sahit Bajraktari, advokat iz opštine Prištine (u daljem tekstu: Podnosioci zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju Presudu [CPP.3/2021] od 30. septembra 2021. godine Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud), u vezi sa presudom [Ac.br.2337/15] od 27. maja 2020. godine Apelacionog suda Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud) i presudom [C.br.790/06] od 19. februara 2015. godine Osnovnog suda u Prizrenu (u daljem tekstu: Osnovni sud).
3. Podnosioci zahteva navode da su osporenu odluku primili 4. oktobra 2023. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti presude [Rev.br. 107/ 2023] Vrhovnog suda, kojim se navodi da su povređena osnovna prava i slobode podnosioca zahteva zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 6. februara 2024. godine, podnosioci zahteva su podneli zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 12. februara 2024. godine, predsednica Suda je odlukama [Br. GJR. KI99/24 i KSH. KI29/24] imenovala sudiju Safeta Hoxhu za sudiju izvestioca i članove Veća za razmatranje u sastavu sudija: Radomir Laban (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Enver Peci (članovi).
8. Dana 5. marta 2024. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva i zatražio dodatno specifično ovlašćenje za dva podnosioca zahteva, odnosno za Adile Mercan i Yasar Mercan. Istog dana, kopija zahteva podnosioca zahteva je poslata Vrhovnom sudu.
9. Dana 5. marta 2024. godine, Sud je obavestio Osnovni sud o registraciji zahteva i istovremeno zatražio je povratnicu kojom se dokazuje kada su podnosioci zahteva primili osporenu odluku.
10. Dana 11. marta 2024. godine, Sud je primio punomoćje za zastupanje od strane zakonskog zastupnika podnosioca zahteva : Adile Mercan i Yasar Mercan.
11. Dana 25. marta 2024. godine, Osnovni sud je dostavio Sudu povratnicu koja dokazuje da su podnosioci zahteva primili osporenu presudu 4. oktobra 2023. godine.
12. Dana 25. septembra. 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva. Istog dana, Sud je sa šest (6) glasova za i tri (3) protiv proglasio zahtev podnosioca neprihvatljivim.

Pregled činjenica

13. Na osnovu spisa predmeta, podnosioci zahteva podneli su 2001. godine tužbeni zahtev Opštinskom sudu u Prizrenu, kojim su tražili da se priznaju kao zakoniti vlasnici nekih nepokretnosti u Prizrenu, u ime nasleđa.
14. Dana 9. decembra 2004. godine, Opštinski sud je presudom [C.br. 724/2001] odobrio tužbu podnosioca zahteva i primorao Opštinu Prizren da dozvoli upis imovine na njihovo ime. Opštinski sud je obrazložio da je iz izvedenih dokaza dokazana činjenica da je imovina pripadala ostaviocima podnosioca zahteva, koja je prešla na ime opštine bez pravnog osnova.
15. Dana 11. avgusta 2005. godine Okružni sud u Prizren (u daljem tekstu: Okružni sud) je presudom [Ac.br. 85/2007] odbio žalbu Opštine Prizren, kao tužene strane, i potvrdio presudu Opštinskog suda. Neutvrđenog datuma, Opština Prizren i Javni tužilac su podneli reviziju Vrhovnom sudu na dve presude Opštinskog i Okružnog suda.
16. Dana 25. maja 2006. godine, Vrhovni sud je presudom [Rev.br. 209/2005] poništio presude Opštinskog suda i Okružnog suda, odbijajući tužbeni zahtev podnosioca kao neosnovanu. Vrhovni sud je obrazložio da su dokazi pokazivali da je imovina bila u vlasništvu ostavioca podnosioca zahteva, ali da su je oni prodali opštini Prizren, što je prema Vrhovnom sudu utvrđeno kupoprodajnim ugovorom i posedovnim listom.
(i) Odluke redovnih sudova o ponavljanju postupka
17. Dana 19. oktobra 2006. godine, Podnosioci zahteva su podneli predlog Opštinskom sudu za ponavljanje sudskog postupka. Oni su tvrdili da su pronašli novi dokaz za koji nisu imali znanja da postoji tokom sudskog postupka - posedovni list koji dokazuje da je imovina bila u vlasništvu njihovih ostavilaca. Opština Prizren podnela prigovor na predlog za ponavljanje postupka, sa obrazloženjem da novi dokaz nije bio originalan i nije odgovarao imovinama koje su bile sporne u ovom slučaju.
18. Dana 17. novembra 2006. godine, Opštinski sud rešenjem [C.br. 790/06] je usvojio kao osnovan zahtev za ponavljanje postupka sa obrazloženjem da, ukoliko bi se novi dokaz koje su podnosioci zahteva podneli, podneo tokom sudskog postupka, isti bi izmenio odluku Vrhovnog suda u njihovu korist.
19. Dana 2. aprila 2007. godine, Okružni sud rešenjem [Ac.br. 85/2007] je potvrdio odluku Opštinskog suda o ponavljanju postupka i odbio žalbu Opštine Prizren kao neosnovanu. Okružni sud je naglasio da novi dokaz koji su podneli podnosioci zahteva pokazuje da je prema posedovnom listu imovina bila upisana na ime ostavilaca podnosioca zahteva.
20. Neutvrđenog datuma, Opština Prizren je izjavila reviziju Vrhovnom sudu protiv odluke Okružnog suda o ponavljanju postupka, zbog povreda odredbi parničnog postupka i pogrešnog utvrđivanja materijalnog prava.
21. Dana 6. juna 2011. godine, Vrhovni sud je Rešenjem [Rev.br. 250/2007] odbacio kao nedozvoljenu reviziju Opštine Prizren protiv rešenja Osnovnog suda kao i rešenja Okružnog suda za ponavljanje postupka. Vrhovni sud je obrazložio da se prema članu 400. primenljivog Zakona o Parničnom Postupku SFRJ-a (u nastavku teksta primenljiv Zakon o parničnom postupku), koji je bio na snazi u vreme podnošenja predloga za ponavljanje postupka, revizija se može izjaviti protiv drugostepene odluke, kojom je postupak pravosnažno okončan, što prema ovom sudu nije bio slučaj, u konkretnim okolnostima.

(ii) Odluke redovnih sudova nakon ponavljanja postupka

22. Dana 19. februara 2015. godine, Osnovni sud je presudom [C. br. 790/06] odbio tužbeni zahtev podnosioca zahteva.
23. Neutvrđenog datuma, podnosioci zahteva izjavili su žalbu Apelacionom sudu protiv presude Osnovnog suda.
24. Dana 27. maja 2020. godine, rešenjem [Ac. br. 2337/15] Apelacioni sud je predmet vratio na ponovno suđenje. Apelacioni sud je obrazložio da je, prema članu 428. ZPP, koji je bio na snazi u vreme donošenja odluke o ponovnom otvaranju postupka, bila je nadležnost Vrhovnog suda da donese odluku o ponavljanju postupka. Prema Apelacionom sudu, u konkretnom slučaju, Opštinski sud je odlučio da ponavlja postupak iako nije bio nadležan po zakonu. Nakon ove ocene, Apelacioni sud je uputio Osnovni sud da u ponovnom postupku Vrhovnom sudu prosledi predlog za ponavljanje postupka za razmatranje i odlučivanje.
25. Dana 8. aprila 2021. godine, Osnovni sud je dostavio spise predmeta Vrhovnom sudu na odlučivanje o predlogu za ponavljanje postupka, koji su podnosioci zahteva inicirali 19. oktobra 2006. godine.
26. Dana 30. septembra 2021. godine, Vrhovni sud je rešenjem [CPP 3/2021]: (i) odbio kao neosnovan predlog za ponavljanje postupka, okončanog pravosnažnom presudom Vrhovnog suda [Rev.br. 209/2005] od 25. maja 2006. godine; i (ii) poništio rešenje Opštinskog suda [P.br.790/06] od 17. novembra 2006. godine i rešenje [AC.br.85/2007] Okružnog suda, od 2. aprila 2007. godine.
27. Vrhovni sud je prvobitno na osnovu stava 1. člana 428. primenljivog Zakona o parničnom postupku koji je važio u vreme podnošenja predloga za ponavljanje postupka, našao da je samo on nadležan da odlučuje o predlogu za ponavljanje postupka.
28. Vrhovni sud je ocenio da novi dokaz koji su podnosioci zahteva izneli kao osnov za ponavljanje postupka, odnosno, posedovni list, ne predstavlja „dokaz o vlasništvu“ i ne može nadvladati nad svim drugim dokazima izvođenim u prvom stepenu.
29. Vrhovni sud je, dalje, obrazložio da prema geodetskom veštačenju i rešenju [O. br. 30/57] Opštinskog suda od 12. juna 1957. godine imovina nije bila vođena na ime predaka podnosioca zahteva, nego od 1952. godine. vođena je kao društvena imovina kojom je raspolagala opština, a potom je pravo stvarnog korišćenja prešlo na OJP "Higijena". Vrhovni sud je zaključio da podnosioci zahteva ne mogu da steknu nepokretnosti po nasleđu, jer iste nisu bile vođene niti na ime njihovog dede niti oca, pa stoga ni podnosioci zahteva ne mogu steći vlasništvo na osnovu nasleđa.
30. Vrhovni sud je precizirao da „Imajući u vidu da se sa ovim rešenjem odbijen kao neosnovan predlog za ponavljanje postupka završenog pravosnažno sa pomenutom presudom Vrhovnog suda Kosova, bilo je potrebno da se ponište takođe i dva rešenja kao što je istaknuto u faktičkom i pravnom aspektu. Uzimajući u obzir da je takođe i presuda prvog stepena i drugog stepena bili odobravajuće a presuda Vrhovnog suda promenljive, sa kojom je odbijen tužbeni zahtev tužilja, ovo znači da su tužioci imali pravnog interesa da u ponovljenom postupku stavlja van snage samo presuda Vrhovnog suda, tako da je samo Vrhovni sud mogao da odluči za predlog tužilja sa kojim su tražile ponavljanje postupka“.

31. Na kraju, Vrhovni sud je prema stavu 3 člana 428. primenljivog Zakona o parničnom postupku poništio dva rešenja Opštinskog suda i Okružnog suda te smatrao da su ista prestala da postoje u činjeničnom i pravnom smislu.

Navodi podnosioca zahteva

32. Podnosioci zahteva tvrde da osporeno rešenje Vrhovnog suda sačini povredu načela pravne sigurnosti i principa „*res judicata*“, kao sastavnog dela prava na pravično i nepristrasno suđenje, zajemčenog članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a.
33. Podnosioci zahteva naglašavaju da osporeno rešenje „*krši i povređuje teško načelo pravne sigurnosti kao jedno od osnovnih i suštinskih načela prava na pravično i nepristrasno suđenje. Ovo jer, isti zahtev (zahtev za ponavljanje postupka), 2006. godine od Opštinskog suda je usvojen kao osnovan 2007. godine od Okružnog sud i potvrđen kao osnovan 2011. godine razmotren od Vrhovnog suda, čime je postala presuđena stvar (res judicata). A 2020. godine, Apelacioni sud, ne zahtevaju ni niko ocenjivanje ponavljanja postupka, "uputio" je da se preispita/ponovo ocenjuje ako tako nešto nije dozvoljeno*“.
34. Podnosioci zahteva dodaju da u sudskom postupku nakon ponavljanja postupka, Apelacioni sud je dao uputstvo Osnovnom sudu da ne odlučuje o osnovanosti tužbenog zahteva, već da ponovo razmotri raniju odluku o ponovnom otvaranju postupka, koja je već bila „*res judicata*“ odluka. Štaviše, podnosioci zahteva ističu da u njihovom slučaju narušeno je načelo pravne sigurnosti ponovnim otvaranjem odluke o kojoj su odlučivali svi redovni sudovi i koja je bila konačna.
35. Podnosioci zahteva ističu da je Vrhovni sud odlučio da poništi odluku Opštinskog i Okružnog suda o dozvoli ponavljanja postupka, uprkos činjenici da tako nešto pred njim nije bilo predmet razmatranja. Takođe, prema podnosiocima zahteva, Vrhovni sud nije poništio preliminarnu odluku o ponovnom otvaranju postupka. Na ovaj način, Vrhovni sud je poništio nekoliko pravosnažnih odluka „*res judicata*“, a nije razmotrio uopšte svoju drugu odluku po istom pitanju. Pored toga, podnosioci zahteva preciziraju da Vrhovni sud je, nakon četrnaest (14) godina od kada je usvojen predlog za ponavljanje postupka od redovnih sudova, odlučio da te odluke ukine i odbije predlog za ponavljanje postupka, i stoga kršeći načelo pravne sigurnosti.
36. Podnosioci zahteva obrazlažu da su ih odluke Apelacionog i Vrhovnog suda lišili od „*koristi odluke*“, koja je bila „*konačna*“ u njihovu korist, iz razloga što je, po njima, postupak za donošenje odluke o ponavljanju postupka bio presuđena stvar, i da to predstavlja apsolutnu prepreku da se za isto pitanje ne dozvoli ponovno suđenje. U nastavku se podnosioci zahteva pozivaju na član 194. primenljivog Zakona o parničnom postupku koji je bio na snazi u vreme razmatranja zahteva pred Apelacionim sudom, koji prema njima ispituje prvostepenu presudu u onom delu u kome je izjavljena žalba i u granicama razloga navedenih u žalbi“. Shodno tome, prema navodima podnosioca, u konkretnom slučaju: „*Apelacioni sud je, čak i prema važećim zakonskim odredbama, trebao da ispita žalbu tužilaca na presudu Osnovnog suda o odbacivanju tužbe, u smislu razloga koji su tu navedeni*“.
37. Podnosioci zahteva se u svojim zahtevima pozivaju na praksu Evropskog suda o ljudskim pravima (u daljem tekstu: ESLJP) kao i praksu Suda koja se odnosi na načelo pravne sigurnosti i načelo "*res judicata*" odnosno u slučajevima KI122/17; KI195/19; KI132/15; KI08/09; KI87/18.
38. Podnosioci zahteva se pozivaju na Bilten sudske prakse Vrhovnog suda iz 2016. godine, treći tom, ističući da isti predviđa da: „*predmet se može kvalifikovati kao res judicata*“.

samo ako su kumulativno ispunjeni sledeći uslovi : (i) identitet postoji – subjektivna istost strana; (ii) postoji identitet zahteva; (iii) postoji identitet činjeničnog stanja; i (iv) da je spor zaključen u postupku spora". Prema podnosiocima zahteva, u konkretnom slučaju, svi ovi uslovi su bili ispunjeni, pa se prema njima, Vrhovni sud nije pridržavao svoje obavezujuće prakse u ovom slučaju.

39. Na kraju, podnosioci zahteva traže od Suda da njihov zahtev proglasi prihvatljivim i da utvrdi da: (i) je došlo do povrede člana 31. Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP; (ii) Odluka [C. br. 790/06], Opštinskog suda u Prizrenu, od 17.11.2006; Odluka [Ac. br. 85/2007] Okružnog suda u Prizrenu, od 02.04.2007. godine, i Rešenje [Rev. br. 250/2007] Vrhovnog suda Kosova, od 06.06.2011. su konačne i obavezujuće, i kao takve *res judicata*; i (iii) Rešenje [CPP.3/2021] od 30. septembra 2021. Vrhovnog suda je nevažeća.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31.

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. *Svakome se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih nadležnosti.*

[...]

EVROPSKA KONVENCIJA ZA LJUDSKA PRAVA

Član 6.

(Pravo na pravično suđenje)

1. *Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom.*

[...]

Zakon o parničnom postupku (Službeni list SFRJ-a, 14. januar 1977. godine)

Član 428

Ako se razlog za ponavljanje postupka odnosi isključivo na postupak pred višim sudom, sudac pojedinac, odnosno predsjednik vijeća prvostupanjskog suda nakon održanog ročišta za raspravljanje o prijedlogu za ponavljanje postupka dostavit će predmet tome višem sudu radi donošenja odluke. Kad predmet stigne višem sudu, postupit će se prema odredbama članka 361. ovog Zakona. O prijedlogu za ponavljanje postupka viši sud odlučuje bez rasprave. Kad viši sud ustanovi da je opravdan prijedlog za ponavljanje postupka i da nije potrebno da se održi nova glavna rasprava, ukinut će svoju odluku, a i odluku višeg suda ako takva postoji, i donijeti novu odluku o glavnoj stvari.

Ocena prihvatljivosti zahteva

40. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i predviđeni dalje Zakonom i Poslovníkom.
41. S tim u vezi, Sud se prvobitno poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Nadležnost i ovlašćene strane] Ustava, koji utvrđuju:

Član 113.

[Jurisdikcija i Ovlašćene Strane]

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlaštene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.

[...]

42. Sud u nastavku razmatra da li je podnositeljka zahteva ispunila kriterijume prihvatljivosti, utvrđene dalje u Zakonu, odnosno u članovima 47., 48. i 49. Zakona, koji utvrđuju:

Član 47.

(Individualni zahtevi)

„1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pokrenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.“

Član 48.

(Tačnost podneska)

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

Član 49

(Rokovi)

„Podnesak se podnosi u roku od četiri (4.) meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta...“

43. U pogledu ispunjenosti navedenih kriterijuma, Sud ocenjuje da su podnosioci zahteva ovlašćeno lice, u smislu člana 113.7. Ustava; podnosioci zahteva osporavaju ustavnost akta javne vlasti, odnosno presudu [Rev. br. 7/2023] Vrhovnog suda od 15. avgusta 2023. godine; nakon što su iscrpeli sva raspoloživa pravna sredstva shodno članu 113.7 Ustava i članu 47.2 Zakona; da su precizirali Ustavom zagarantovana prava za koja tvrde da su im povređena, u skladu sa zahtevima iz člana 48. Zakona; i da su podneli zahtev u zakonskom roku od 4. (četiri) meseca, kako to predviđa član 49. Zakona.
44. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove utvrđene tačkom (b) stava 3 pravila 34 (Kriterijum o prihvatljivosti) Poslovnika, kojim se utvrđuje:

Pravilo 34.

(Kriterijum o prihvatljivosti)

(3) „Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je ispunjen jedan od sledećih uslova:

[...]

(b) Zahtev nije ratione materiae u skladu sa Ustavom.“

[...]

45. U ovom slučaju, podnosioci zahteva tvrde da su Opštinski sud rešenjem [C.br.790/06] od 17. novembra 2006. godine i Okružni sud rešenjem [Ac.br.85/2007] od 2. aprila 2007. godine odobrili njihov predlog za ponavljanje sudskog postupka i ove odluke su postale „res judicata“. Prema navodima podnosioca zahteva, Vrhovni sud je odlukom [CPP 3/2021] od 30. septembra 2021. godine odbio da ponovi postupak i nepravedno

ukinuo ove dve odluke koje su već postale pravosnažne kršenjem člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a, u pogledu pravne sigurnosti.

Da li je zahtev podnosilaca kompatibilan ratione materiae sa članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a

(i) *Opšta načela*

46. Sud je u svojoj sudskoj praksi, afirmišući principe razvijene kroz sudsku praksu ESLJP-a, istakao da u slučajevima kada redovni sudovi odbiju da ponove postupak, član 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a se ne primenjuje (vidi, između ostalog, predmete Suda, KI100/23, podnosioci zahteva *Miradije Tusha, Naser Tusha, Artan Tusha, Ajshe Tusha, Hatixhe Tusha, Nadire Tusha i Nurhane Vladi-Tusha*, Rešenje o neprihvatljivosti, od 13. februara 2024. godine, stav 82; KI81/15 i KI82/15 podnosilac *Rrahim Hoxha*, Rešenje o neprihvatljivosti, od 6. decembra 2016. godine, stav 33; vidi i predmete ESLJP-a *Oberschlick protiv Austrije* br. 23727/94, od 21. marta 1994. godine, *Dowsett protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 8559/08, Odluka od 4. januara 2011. godine; i *Sablon protiv Belgije*, br. 36445/97, Presuda od 10. aprila 2001. godine, stav 86).
47. Sud naglašava da u postupku po zahtevu za ponavljanje postupka redovni sudovi odlučuju samo o tome da li zahtev za ponavljanje postupka ispunjava procesne uslove za njegovo usvajanje, a ne o „*građanskim pravima i obavezama*“ podnosioca zahteva, stoga član 31. Ustava i član 6. EKLJP-a nisu primenljivi u ovim situacijama (vidi, predmet Suda KI63/21, podnosilac zahteva *Hysen Metahysa*, Odluka o neprihvatljivosti od 07.10.2021. , stav 72-73, vidi predmet ESLJP, *Bochan protiv Ukrajine*, br. 22251/08, presuda od 5. februara 2015.godine, stavovi 44-45).

(ii) *Primena ovih načela u konkretnom slučaju*

48. Sud podseća da su podnosioci zahteva podneli tužbu, 2001. godine, za dokazivanje vlasništva u ime nasleđa Opštinskom sudu u Prizrenu. Opštinski sud je Presudom [C.br.724/01] od 9. decembra 2004. godine i Okružni sud rešenjem [Ac.br.85/2007] od 11. avgusta 2005. godine usvojio njihov tužbeni zahtev i primorao Opštinu Prizren da upiše nepokretnosti na njihovo ime. Međutim, kao rezultat revizije Opštine Prizren i javnog tužioca protiv gore navedenih presuda, Vrhovni sud je presudom [[Rev.br.209/2005] od 25. maja 2006. godine, poništio presude dva niža suda i odbio kao neosnovan tužbeni zahtev podnosilaca zahteva.
49. Podnosioci zahteva su 2006. godine Opštinskom sudu podneli predlog za ponavljanje sudskog postupka, na osnovu člana 421. tada važećeg Zakona parničnom postupku, kojom je odredbom utvrđeno da postupak zaključen u konačnoj formi može ponoviti na osnovu predloga stranaka. U svom predlogu za ponavljanje postupka, podnosioci zahteva su precizirali da su pronašli nove dokaze, odnosno posedovni list, koji dokazuje da su nekretnine u vlasništvu njihovih naslednika. Nakon ovog predloga, Opštinski sud je rešenjem [C.br.790/06] od 17. novembra 2006. godine i Okružni sud rešenjem [Ac.br.85/2007] od 2. aprila 2007. godine usvojio predlog za ponavljanje postupka. sa obrazloženjem da bi novi dokazi koje su podnosioci podneli, ukoliko bi bili poznati ranije, promenili odluku Vrhovnog suda u njihovu korist. Nakon što je dozvolio ponavljanje postupka pred Osnovnim sudom, ovaj je presudom [C.br.790/06] od 19. februara 2015. godine odbio tužbeni zahtev podnosilaca zahteva. Kao rezultat žalbe koju je Opština Prizren podnela Apelacionom sudu, ovaj je rešenjem [Ac.br.2337/15] od 27. maja 2020.godine poništio presudu Osnovnog suda od 19. februara 2015. godine iz razloga što je prema članu 428. o predlogu za ponavljanje postupka, prema važećem Zakonu o parničnom postupku, nadležnost odlučivanja ima Vrhovni sud. Apelacioni

sud je naložio Osnovnom sudu da dostavi spise predmeta Vrhovnom sudu na odlučivanje.

50. Sud primećuje da je Vrhovni sud odlukom [CPP 3/2021] od 30. septembra 2021. godine odbio (i) kao neosnovan predlog za ponavljanje postupka zaključenog presudom [Rev.br.209/2005] Vrhovnog suda od 25. maja 2006. godine i (ii) poništio rešenje [P.br.790/06] Opštinskog suda od 17. novembra 2006. godine i rešenje [AC.br.85/2007] Okružnog suda od 2. aprila 2007. godine. Vrhovni sud je, između ostalog, obrazložio da (i) novi dokazi koje su podneli podnosioci zahteva, odnosno posedovni list, ne predstavljaju dokaz o vlasništvu i ne mogu imati prednost u odnosu na druge dokaze koji su sprovedeni u prvom stepenu; i (ii) prema članu 428. važećeg Zakona o parničnom postupku, samo Vrhovni sud je imao stvarnu nadležnost da odlučuje o predlogu za ponavljanje postupka.
51. Sud ocenjuje da član 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a nije primenljiv u konkretnom slučaju, jer je Vrhovni sud rešenjem [CPP 3/2021] od 30. septembra 2021. godine odbio zahtev podnosioca zahteva za ponavljanje sudskog postupka koji je meritorno rešen presudom [Rev. br. 209/2005] Vrhovnog suda od 25. maja 2005. godine.
52. Sud utvrđuje da zahtev podnosioca zahteva u vezi sa ponavljanjem sudskog postupka nije u skladu *ratione materiae* sa članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a, te se stoga proglašava neprihvatljivim prema pravilu 34 (3) (b) Poslovnika o radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa stavovima 1. i 7. člana 113. Ustava, članovima 20 i 47. Zakona i pravilima 34. (3) (b) i 48 (1) (b) Poslovnika o radu, dana 25. septembra 2024. godine, većinom glasova

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI, sa šest (6) glasova za i tri (3) protiv, zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama i, u skladu sa stavom 4. člana 20. Zakona, objavi isto u Službenom listu.
- III. Ovo rešenje stupa na snagu na dan objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo, u skladu sa stavom 5. člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Safet Hoxha

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani